

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.3.2014 r.
COM(2014) 174 final

2014/0096 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kazein i
kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylająca dyrektywę Rady
83/417/EWG**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Dyrektywa Rady 83/417/EWG przewiduje zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Proponuje się uchylene tej dyrektywy i zastąpienie jej nowym tekstem z następujących względów: 1) należy dostosować uprawnienia przyznane Komisji do nowego ich rozróżnienia wprowadzonego Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE); 2) należy uwzględnić inne przepisy przyjęte w międzyczasie, w szczególności w zakresie prawa żywnościowego 3) należy dostosować wymogi dotyczące składu produktów do odpowiedniej normy międzynarodowej wydanej przez Kodeks Żywnościowy.

- 1) W Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) wprowadzono rozróżnienie między – z jednej strony – uprawnieniami przekazanymi Komisji do przyjęcia aktów o charakterze nieprawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu prawodawczego, jak określono w art. 290 (akty delegowane), oraz – z drugiej strony – uprawnieniami przyznanymi Komisji do przyjmowania aktów wykonawczych w przypadku, gdy konieczne są jednolite warunki, jak określono w art. 291 (akty wykonawcze). Weryfikacja przepisów dyrektywy 83/417/EWG pod kątem nowego rozróżnienia między aktami delegowanymi i wykonawczymi wykazała, że Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, aby zmienić, w stosownych przypadkach, definicje techniczne i normy ustanowione w załącznikach dotyczących jadalnych kazein i kazeinianów w celu uwzględnienia postępu technicznego i zmian w stosownych normach międzynarodowych. W niniejszym wniosku przewidziano przyznanie odpowiednich uprawnień.
- 2) Niniejszy wniosek uwzględnia dalsze zmiany w równoległych przepisach prawnych, zwłaszcza w odniesieniu do prawa żywnościowego. W szczególności dotyczy to uaktualnienia dyrektywy 2000/13/WE¹, rozporządzenia (WE) nr 178/2002², rozporządzenia (WE) nr 882/2004³, rozporządzenia (WE) nr 1332/2008⁴ oraz rozporządzenia (WE) nr 1333/2008⁵.

¹ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych.

² Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności.

³ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności.

- 3) Codex Alimentarius przyjął międzynarodową normę dotyczącą produktów z jadalnej kazeiny⁶. Norma ta określa m.in. zasadniczy skład i czynniki jakości produktów z kazeiny. Aby umożliwić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze czerpanie korzyści z równych warunków działania na rynku światowym, w niniejszym wniosku dostosowuje się ustanowione w załącznikach wymogi dotyczące składu jadalnych kazein i kazeinianów do wymogów określonych w wyżej wymienionej normie Kodeksu. Wspomniane dostosowanie oznacza dwie zmiany: maksymalny poziom wilgotności jadalnej kazeiny został zwiększony z 10 do 12 %, a zawartość maksymalna tłuszczu w mleku dla jadalnej kazeiny kwasowej została zmniejszona z 2,25 do 2 %. Dzięki tej zmianie wymogi dotyczące składu określone w niniejszym wniosku są w pełni zgodne z normą międzynarodową.

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet UE.

Kontekst ogólny

W art. 290 i 291 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) wprowadzono rozróżnienie między dwoma rodzajami aktów wydawanych przez Komisję:

Zgodnie z art. 290 TFUE prawodawca może „przekazywać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieprawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu prawodawczego”. Akty prawne przyjęte w ten sposób przez Komisję są według terminologii stosowanej w Traktacie „aktami delegowanymi” (art. 290 ust. 3).

Zgodnie z art. 291 TFEU państwa członkowskie „przyjmują wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii”. W aktach tych powierza się Komisji uprawnienia wykonawcze, jeżeli konieczne są jednolite warunki ich wykonywania. Akty prawne przyjęte w ten sposób przez Komisję są według terminologii stosowanej w Traktacie „aktami wykonawczymi” (art. 291 ust. 4).

Od czasu przyjęcia pierwotnej dyrektywy w 1983 r. przyjęto szereg aktów prawnych w dziedzinie prawa żywnościowego. Należy je uwzględnić.

Produkcję kazeiny i kazeinianów z mleka objęto wewnętrznym programem subsydiowania, którym zarządzała Unia do 2006 r. Od tego czasu zaprzestano stosowania programu, a następnie ostatecznie go uchylono po osiągnięciu w 2013 r. porozumienia politycznego w sprawie reformy jednolitej wspólnej organizacji rynku produktów rolnych. Przepisy szczególne, różniące się od międzynarodowych norm nie mają już zatem uzasadnienia. W rezultacie w niniejszym wniosku dostosowano wymogi dotyczące składu produktów z kazeiny do odpowiedniej normy Kodeksu.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Artykuły 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Dyrektywa 2000/13/WE, rozporządzenie (WE) nr 178/2002, rozporządzenie (WE) nr 882/2004, rozporządzenie (WE) nr 1332/2008 oraz rozporządzenie (WE) nr 1333/2008.

Codex Stan 290-1995

⁶ Codex Stan 290-1995

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Wniosek jest spójny z nową klasyfikacją uprawnień przyznawanych Komisji na mocy TFUE, z odpowiednimi aktami prawnymi w dziedzinie prawa żywnościowego oraz z międzynarodową normą dotyczącą produktów z kazeiny wydaną przez Kodeks Żywnościowy.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie ma potrzeby konsultacji z zainteresowanymi stronami, ponieważ wniosek dotyczy przede wszystkim kwestii międzyinstytucjonalnych i nie zmienia istoty dyrektywy 83/417/EWG, która przez dziesięciolecia dobrze się sprawdzała. Wniosek umożliwia także lepsze ujęcie zasad dotyczących kazein i kazeinianów w szerszych ramach prawnych dotyczących prawa żywnościowego, co korzystnie wpływa na jasność i uproszczenie przepisów. Uproszczone zostały również zasady dotyczące przekazywania informacji między przedsiębiorstwami.

Dalsze dostosowanie do międzynarodowej normy poddano dyskusji w ramach branży, która z dużym zadowoleniem przyjmuje proponowaną zmianę.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Z tych samych powodów nie ma również potrzeby zlecania zewnętrznej ekspertyzy.

Ocena skutków

Z tych samych powodów nie ma również potrzeby przeprowadzenia oceny skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

We wniosku: 1) określono potrzebę przekazania uprawnień Komisji w celu przyjęcia zmian załączników I i II oraz ustanowiono odpowiednią procedurę przyjęcia tych aktów w nowym kontekście prawnym wynikającym z wejścia w życie art. 290 i 291 TFUE; 2) dostosowano istniejące przepisy do dalszych zmian prawodawstwa, w szczególności w dziedzinie prawa żywnościowego; 3) dostosowano, w stosownych przypadkach, wymogi dotyczące składu jadalnych kazein do odpowiedniej normy Kodeksu.

Podstawa prawna

Artykuł 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek, będący przedmiotem kompetencji dzielonych UE i państw członkowskich, jest zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

Wybór instrumentów

Forma pierwotnego aktu (dyrektywa) nie została zmieniona. Wniosek ma na celu określenie uprawnień Komisji w nowym kontekście prawnym stworzonym przez

traktat lizboński. Uwzględniono w nim również zmiany prawodawstwa dokonane w ostatnich latach oraz istniejące, zaktualizowane normy międzynarodowe.

Ponadto wniosek uwzględnia potrzebę państw członkowskich, by dysponować pewnym marginesem w zakresie dostosowywania procesu wdrażania dyrektywy do krajowego otoczenia prawnego i administracyjnego, w szczególności w odniesieniu do ewentualnego przyjęcia środków krajowych w kwestiach, które nie zostały zharmonizowane w sposób szczególny we wniosku.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylająca dyrektywę Rady 83/417/EWG**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Rady 83/417/EWG² przewidziano zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Od czasu wejścia w życie tej dyrektywy nastąpił szereg zmian, które należy uwzględnić – w szczególności opracowano kompleksowe ramy prawne w dziedzinie prawa żywnościowego, a Kodeks Żywnościowy przyjął normę międzynarodową³ dotyczącą produktów zawierających jadalną kazeinę.
- (2) W dyrektywie 83/417/WE przyznano Komisji uprawnienia w zakresie wykonania niektórych jej przepisów. W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony uprawnienia te należy dostosować do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”).
- (3) W celu zapewnienia jasności należy zatem uchylić dyrektywę 83/417/EWG i zastąpić ją nową dyrektywą.
- (4) Biorąc pod uwagę, że rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ zawiera ogólne, horyzontalne i jednolite przepisy unijne dotyczące metod pobierania próbek i analizy środków spożywczych, stosowne przepisy dyrektywy 83/417/EWG nie są więc już konieczne.

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dyrektywa Rady 83/417/EWG z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do niektórych białek mleka (kazein i kazeinianów) przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 237 z 26.8.1983, s. 25).

³ Norma 290-1995 <http://www.codexalimentarius.org/standards/en/>

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

- (5) Biorąc pod uwagę, że rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵ zawiera ogólne, horyzontalne i jednolite przepisy unijne dotyczące środków nadzwyczajnych dla żywności i pasz, stosowne przepisy dyrektywy 83/417/EWG nie są już konieczne.
- (6) Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶ nie ma zastosowania do relacji między przedsiębiorstwami. Produkty objęte niniejszą dyrektywą nie są sprzedawane konsumentowi końcowemu, a jedynie między przedsiębiorstwami do celów przygotowania produktów spożywczych, należy zatem utrzymać i uprościć przepisy szczegółowe już zawarte w dyrektywie 83/417/EWG oraz dostosować je do obecnych ram prawnych. Przepisy te określają rodzaj informacji, jakie należy dostarczać odnośnie do tych produktów, aby – z jednej strony – umożliwić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze uzyskanie informacji koniecznych do etykietowania produktów końcowych, np. informacje dotyczące alergenów, a z drugiej strony – aby uniknąć sytuacji, w której produkty te byłyby mylone z podobnymi produktami nieprzeznaczonymi do spożycia przez ludzi.
- (7) W rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady⁷ ustanowiono definicję substancji pomocniczych w przetwórstwie, w dyrektywie 83/417/EWG zwanych pomocniczymi środkami technologicznymi. W związku z tym w niniejszej dyrektywie należy zastosować termin „substancje pomocnicze w przetwórstwie” zamiast „pomocnicze środki technologiczne”.
- (8) Inne terminy i odesłania zastosowane w załącznikach do dyrektywy 83/417/EWG należy dostosować tak, by uwzględnić te terminy i odesłania, których użyto w rozporządzeniu 1333/2008 i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008⁸.
- (9) W załączniku I do dyrektywy 83/417/EWG ustalono maksymalny poziom wilgotności dla kazein jadalnych na 10 %, a zawartość maksymalną tłuszczu w mleku dla jadalnej kazeiny kwasowej na 2,25 %. Biorąc pod uwagę fakt, że w normie międzynarodowej 290–1995 ustanowionej w Kodeksie Żywnościowym ustalono te parametry odpowiednio na 12 % i 2 %, analogiczne parametry powinny być ustalone zgodnie z międzynarodową normą w celu uniknięcia zakłóceń w handlu.
- (10) W celu szybkiego dostosowania lub uaktualnienia technicznych elementów zawartych w załącznikach, aby uwzględnić postęp techniczny lub zmiany dokonane w odpowiednich normach międzynarodowych, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do norm mających zastosowanie do jadalnych kazein i jadalnych kazeinianów, określonych w załącznikach I i II.

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁶ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97 (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7).

- (11) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (12) Państwa członkowskie powinny mieć pewien margines w zakresie przyjmowania krajowych środków w kwestiach, które nie zostały zharmonizowane w sposób szczególny niniejszą dyrektywą w celu dostosowania do krajowego otoczenia prawnego i administracyjnego. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o wprowadzonych środkach krajowych zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁹.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do kazein i kazeinianów przeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz do ich mieszanin.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „kazeiny” oznaczają podstawowe białka będące składnikiem mleka, płukane i osuszone, nierozpuszczalne w wodzie i otrzymane z mleka odtłuszczonego metodą wytrącania:
- (i) przez dodanie kwasu lub
 - (ii) przez zakwaszenie bakteryjne lub
 - (iii) za pomocą podpuszczki lub
 - (iv) za pomocą innych enzymów powodujących koagulację mleka,
- i poddaną obróbce cieplnej aż do uzyskania negatywnej reakcji w teście fosfotazy, z możliwością uprzedniego zastosowania procesów wymiany jonowej i procesów zagęszczania;
- b) „kazeiniany” oznaczają produkty otrzymane przez osuszanie kazein poddanych działaniu czynników neutralizujących i poddanych obróbce cieplnej aż do uzyskania negatywnej reakcji w teście fosfotazy;
- c) „mleko odtłuszczone” oznacza mleko, do którego nic nie zostało dodane i w którym zmniejszona została jedynie zawartość tłuszczu.
- d) „jadalna kazeina kwasowa” oznacza kazeinę przeznaczoną do spożycia przez ludzi otrzymaną przez wytrącanie przy użyciu substancji pomocniczych w przetwórstwie i kultur bakteryjnych wymienionych w sekcji I lit. d) załącznika I i odpowiadających normom określonym w sekcji I tego załącznika;
- e) „jadalna kazeina podpuszczkowa” oznacza kazeinę przeznaczoną do spożycia przez ludzi otrzymaną przez wytrącanie przy użyciu substancji pomocniczych w

⁹ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

przetwórstwie wymienionych w sekcji II lit. d) załącznika I i odpowiadających normom określonym w sekcji II tego załącznika;

- f) „jadalne kazeiniany” oznaczają kazeiniany otrzymane z jadalnych kazein poddanych działaniu czynników neutralizujących o charakterze jadalnym wymienionych w załączniku II lit. d) i odpowiadających normom wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 3

Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki, by:

- a) produkty, których definicje określone zostały w art. 2, mogły być wprowadzane do obrotu wyłącznie wtedy, gdy odpowiadają przepisom i normom określonym w niniejszej dyrektywie i w załącznikach I i II do niej, oraz
- b) produkty, które nie odpowiadają normom określonym w załącznikach I i II, nie były wykorzystywane do przygotowywania środków spożywczych oraz aby były nazywane i etykietowane w taki sposób, by nie wprowadzać nabywcy w błąd co do ich właściwości, jakości lub zastosowania.

Artykuł 4

Nazwy określone w art. 2 lit. d), e) i f) są zastrzeżone dla zdefiniowanych produktów i są stosowane w handlu dla oznaczenia tych produktów.

Artykuł 5

1. Obowiązkowe dane szczegółowe umieszczane na opakowaniach, pojemnikach lub etykietach produktów określonych w art. 2 muszą być dobrze widoczne, czytelne i nieusuwalne i obejmować następujące elementy:
 - a) nazwę zastrzeżoną dla tych produktów zgodnie z art. 4 wraz – w przypadku kazeinianów – ze wskazaniem kationu lub kationów;
 - b) w przypadku produktów wprowadzanych do obrotu jako mieszaniny:
 - (i) wyrazy „mieszanina składająca się z...” z następującymi po nich nazwami poszczególnych produktów tworzących mieszaninę w porządku wagowym zstępującym,
 - (ii) wskazanie kationu lub kationów w przypadku kazeinianu lub kazeinianów,
 - (iii) zawartość białka w przypadku mieszanin, w których skład wchodzi kazeiniany;
 - c) ilość netto wyrażona w kilogramach lub gramach;
 - d) nazwa lub firma oraz adres podmiotu, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy, lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii – importera na rynek Unii;
 - e) w przypadku produktów przywożonych z państw trzecich – nazwa kraju pochodzenia;
 - f) oznaczenie partii towaru lub data produkcji.
2. Państwa członkowskie zakazują obrotu na ich terytorium produktami zdefiniowanymi w art. 2 lit. d), e) i f) , jeśli dane szczegółowe określone w ust. 1 nie

są przedstawione w języku łatwo zrozumiałym dla nabywców z państwa członkowskiego, w którym produkty te są wprowadzane do obrotu, chyba że takie informacje są podawane w inny sposób. Niniejszy przepis nie wyklucza umieszczania wymienionych danych szczegółowych w kilku językach.

3. Dane szczegółowe określone w ust. 1 lit. b) pkt (iii) oraz ust. 1 lit. c), d) i e) mogą być umieszczane jedynie w dokumencie towarzyszącym.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przyjmują środki krajowe w odniesieniu do kwestii, które nie zostały zharmonizowane w sposób szczególny w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem że nie zakazują one, nie utrudniają ani nie ograniczają swobodnego przepływu towarów, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich takich środkach krajowych zgodnie z procedurą określoną w dyrektywa 98/34/WE.

Artykuł 7

Komisję uprawnia się do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 8, dotyczących zmian w załącznikach I i II, by uwzględnić postęp techniczny i zmiany w odpowiednich normach międzynarodowych.

Artykuł 8

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia (...) r. (**Urząd Publikacji wprowadza datę wejścia w życie niniejszego aktu zmieniającego**).
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od daty przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 marca 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Dyrektywa 83/417/EWG traci moc.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący